

Missie: “Verstand op nul, groepsdruk op honderd”.

Voel je jezelf leuk, stoer, cool als je andere mensen expres te kakken zet? Ben je echt HET mannetje van de avond als je vijf liter bier weg at? Krijg je nou meer vrienden als je de hele avond in een ijsbad moet zitten? Heb je geen spijt als je iemand het ziekenhuis in trapt?

Ik kan het zelf haast niet geloven maar blijkbaar laten mensen zich serieus opnaaien voor dit soort acties. De groepsdruk wordt zo hoog dat het woord “nee” niet meer ter sprake komt. Maar hoe belangrijk is het nou echt om erbij te horen als er serieuze gevolgen bij komen kijken?

Mensen willen bij groepen horen, zeker in corona tijd, waar je al vaak genoeg alleen bent. Het is natuurlijke hartstikke normaal dat je een goudvis door moet slikken om welkom te zijn bij je studievereniging. De machtsverhoudingen binnen zo'n ontgroening maken ook dat er een gevaarlijke cocktail ontstaat. Jij als feut, nul, groentje hebt niks te zeggen. Doe je dat wel dan heb je wel eens kans dat iemand bedenkt dat het een goede straf is om op je hoofd te gaan staan. Dat is niet heel aanmoedigend om voor jezelf op te komen.

Welke slimmerik bedenkt het dan ook om zoiets te doen? Dat gaat ver terug in de tijd, want als je zelf op je kop hebt moeten staan tijdens je ontgroening, moet een ander dat ook. Zo blijft geschiedenis zich steeds herhalen. Mij blijft het verbazen dat mensen vrijwillig meedoen aan zo'n ontgroening. Ik sta nou niet echt te springen om visolie te drinken.

Gelukkig zijn dit soort extreme ontgroening niet meer echt van deze tijd en zijn er al een hoop strenge regels bij gekomen. Ondanks dat blijft het fenomeen van 'ergens bij horen' blijkbaar voor een hoop mensen belangrijker dan je eigen zelfrespect, grenzen en principes. Ik denk dat je ook buiten het ziekenhuis elkaar kunt leren kennen. Een 'dus wat zijn je hobby's' gesprek is toch gezelliger tijdens een diner, dan in een ziekenhuisbed. Ook lijkt me het fijner als je jezelf kan voorstellen aan ouders als 'ik ben de vriend van' in plaats van een bosje bloemetjes met een tekst als, "sorry van het letsel van uw dochter, maar hey... ze hoort er nu wel bij!"

Imke Jiskoot

V5A